

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสลับภาษา หรือที่เรียกว่า “Code-switching” เป็นหนึ่งในกลวิธีการสื่อสารที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในสังคมทวิภาษาและพหุภาษา ซึ่งกลายมาเป็นจุดสนใจของนักวิจัยภาษาศาสตร์สังคมทั่วโลก มากกว่า 2 ทศวรรษ งานวิจัยนับตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกลวิธีการสลับภาษาในห้องเรียน ซึ่งเป็นเสมือนสะพานเชื่อมระหว่างการถ่ายทอดความรู้ของครูและความเข้าใจของนักเรียนในห้องเรียนทวิภาษา โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาที่สอง (Aguirre, 1988; Hudelson, 1983; Olmedo-Williams, 1983) งานวิจัยซึ่งสนับสนุนการใช้ภาษาแม่ร่วมในการเรียนการสอนภาษาที่สองผ่านกลวิธีการสลับภาษา เป็นเสมือนการเปิดประตูสู่แนวคิดใหม่ให้โลกได้รับรู้ถึงประโยชน์ของการสลับภาษาที่เอื้อต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาที่สอง เนื่องจากก่อนหน้านี้ มีความเชื่อตามแนวคิดเดิมที่ว่าครูผู้สอนควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาแม่ในการเรียนการสอนภาษาที่สอง โดยเกรงว่าจะเป็นการปิดกั้นโอกาสในการสื่อสารด้วยภาษาที่สองอย่างแท้จริง ผู้ที่สนับสนุนแนวคิดดังกล่าวเชื่อว่า การเรียนภาษาที่สองจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาที่สองมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หากพึ่งพาภาษาแม่มากเกินไปจนเกิดความเคยชิน อาจประสบปัญหาเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ต้องสื่อสารกับเจ้าของภาษาที่พูดได้เพียงภาษาเดียว (Monolingual Native Speaker) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยตลอด 2 ทศวรรษที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นว่านักวิจัยยุคใหม่เริ่มมีความคิดต่างไปจากเดิม และเล็งเห็นว่า หากใช้กลวิธีการสลับภาษาอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ จะอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนภาษาที่สองได้ (Sert, 2005; Cook, 2001; Lin, 1990)

ผู้ที่สนับสนุนการใช้กลวิธีการสลับภาษาในการเรียนการสอนภาษาที่สองมีความเห็นว่าการใช้ภาษาแม่ในห้องเรียนภาษาที่สองตามความเหมาะสมในบางโอกาสจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน เพราะภาษาแม่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ง่ายกว่าการเรียนรู้ผ่านการสอนด้วยภาษาที่สองเพียงอย่างเดียว กล่าวคือนักเรียนยังไม่มีพื้นความรู้ในภาษาที่สองเพียงพอที่จะเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดได้อย่างลึกซึ้ง โดยปราศจากการอธิบายและชี้แจงด้วยภาษาแม่ ฉะนั้นในระยะแรกของการเรียนการสอนภาษาที่สอง ครูผู้สอนจึงควรใช้กลวิธีการสลับภาษาไปมาระหว่างภาษาที่สองและภาษาแม่ของนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีกระบวนการการเรียนรู้ (Learning Process) อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (Mati, 2004) การสลับไปใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารกับนักเรียนในการเรียน

การสอนภาษาที่สองมีบทบาทหลายประการ กล่าวคือ ครูผู้สอนอาจใช้ภาษาแม่ช่วยในการสื่อความหมาย แปลความหมาย อธิบายเนื้อหาที่สำคัญ หรือที่สลับซับซ้อนให้นักเรียนเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เน้นย้ำประเด็นสำคัญ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกหรือ กล่าวซ้ำสิ่งที่พูดไปแล้วในภาษาที่สอง เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจสารที่สื่อออกไปอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ภาษาแม่มยังมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ครูผู้สอนสามารถควบคุมกิจกรรมในห้องเรียนได้อีกด้วย (Cook, 2001; Howatt, 1984)

ตลอดระยะเวลากว่า 20 ปีของการศึกษาการเรียนการสอนในห้องเรียนทวิภาษา นักวิจัยได้เสนอแนวคิด ทฤษฎีและแนวปฏิบัติมากมาย มีทั้งสอดคล้องและขัดแย้งกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่นักวิจัยศึกษา ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันไปตามภูมิภาคต่างๆ ได้แก่ แอฟริกา ยุโรป อเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ เอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Martin-Jones, 1998) และในห้องเรียนที่มีการสอนแบบทวิภาษานั้น Auer (1990) ได้กล่าวไว้ว่าการระบุดุลประสক্তিตายตัวทั้งหมดของการสลับภาษานั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เนื่องจากห้องเรียนในแต่ละแห่งย่อมมีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนกัน อีกทั้งผู้พูดไม่ว่าจะเป็นครูหรือนักเรียนยังคงพยายามสรรหาวิธีและมีวัดดุลประสक्तिใหม่ในการสลับภาษาเพื่อเป็นเครื่องช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารอยู่ตลอด แม้ว่าจะเข้าสู่ทศวรรษที่ 3 แล้วแต่งานวิจัยเกี่ยวกับการสลับภาษาในห้องเรียนทวิภาษาโดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาที่สองในประเทศไทยยังคงมีน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการศึกษาการสลับภาษาระหว่างการเรียนการสอนภาษาที่สองในประเทศไทยซึ่งหมายถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการสลับภาษาในห้องเรียนทวิภาษาและประโยชน์ของการใช้ภาษาแม่เข้ามาช่วยในการเรียนการสอนภาษาที่สองต่อไปในอนาคต

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรีเป็นกรณีศึกษา เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่จัดตั้งใหม่ และนักเรียนภายใต้โครงการโรงเรียนสองภาษามีเพียง 4 ระดับชั้น ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1-2 และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ซึ่งทั้งหมดยังเป็นนักเรียนที่เพิ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับเบื้องต้นซึ่งยังต้องพึ่งภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ลักษณะการเรียนการสอนที่มีการสลับระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย เช่นนี้มีความเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งข้อมูลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของการสลับภาษาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของครูระหว่างการสอนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 และ 2/2
2. เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของการสลับภาษาจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของครูระหว่างการสอนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 และ 2/2
3. เพื่อสังเกตปฏิกิริยาตอบสนองของนักเรียนที่มีต่อการสลับภาษาในห้องเรียนของครู
4. เพื่อสอบถามความคิดเห็นของทั้งครูและนักเรียนที่มีต่อความเข้าใจในบทเรียนที่ครูอธิบายผ่านการสลับภาษา

คำถามของการวิจัย

1. ครูสลับจากภาษาไทยไปสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวัตถุประสงค์ใด
2. ครูสลับจากภาษาอังกฤษไปสื่อสารด้วยภาษาไทยระหว่างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวัตถุประสงค์ใด
3. นักเรียนมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการสอนและการสื่อสารด้วยการสลับภาษาในห้องเรียนของครูอย่างไร
4. ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อความเข้าใจในบทเรียนที่ครูอธิบายผ่านการสลับภาษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. งานวิจัยนี้จะเป็นแนวทางการสื่อสารโดยใช้สองภาษาร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกัน
2. วัตถุประสงค์ของการสลับภาษาของครูสอนภาษาอังกฤษที่พบจากงานวิจัยนี้สามารถนำไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยการสลับภาษาในห้องเรียนทวิภาษาอื่นเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสลับภาษาต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

1. งานวิจัยนี้ศึกษาการสลับภาษาของครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการโรงเรียนสองภาษาของโรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรี

2. นักเรียนที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 และ 2/2 ซึ่งเป็นนักเรียนต่างระดับชั้น และเรียนวิชาต่างกันแต่มีครูคนเดียวกัน คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 19 คนเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 7 คนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตการณ์ การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้นชั้นเรียนละ 12 ชั่วโมง

4. งานวิจัยนี้ศึกษาการสลับภาษาที่เกิดขึ้นในหน่วยการสื่อสาร (Communication Units) ได้แก่ ประโยค อนุประโยค และวลีที่มีใจความเป็นอิสระและสามารถสื่อสารได้

5. ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หัตถุประสงค์ของการสลับจากภาษาอังกฤษเป็นไทย และไทยเป็นอังกฤษต่างกัน เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการสลับจากภาษาเป้าหมายไปสื่อสารด้วยภาษาแม่และวัตถุประสงค์ของการสลับจากภาษาแม่ไปสื่อสารด้วยภาษาเป้าหมายนั้นมีความแตกต่างกัน

5.1 เกณฑ์การวิเคราะห์หัตถุประสงค์ของการสลับจากอังกฤษเป็นภาษาไทยมี 16 กรอบ ได้แก่ สอนหลักไวยากรณ์ ควบคุมระเบียบวินัยในห้องเรียน แสดงอารมณ์หรือความรู้สึกต่อสิ่งที่พูดและคู่สนทนา อุทานหรือแสดงความตกใจ แสดงความคิดเห็นส่วนตัว กล่าวซ้ำสิ่งที่กล่าวไปแล้วด้วยภาษาอังกฤษ อธิบายรายละเอียดเพิ่มเติม สอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กระตุ้นการตอบสนองจากนักเรียนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน มอบหมายงานหรือการบ้าน ออกคำสั่งในชั้นเรียน เปลี่ยนหัวข้อ ประเด็นหรือกิจกรรมการเรียนการสอน พูดคุยนอกบทเรียนหรือสร้างบรรยากาศเป็นกันเอง ให้สัญญาณการเปลี่ยนคู่สนทนา การสลับภาษาซึ่งเกิดจากประเด็นและคู่สนทนาเป็นปัจจัย

5.2 เกณฑ์การวิเคราะห์หัตถุประสงค์ของการสลับจากภาษาไทยเป็นอังกฤษมี 10 กรอบ ได้แก่ มอบหมายงานหรือการบ้าน แสดงตัวอย่างการใช้ภาษา และนำเสนอเนื้อหาในบทเรียน บอกเล่าประสบการณ์หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ขอความช่วยเหลือและกล่าวขอโทษ ควบคุมระเบียบในห้องเรียน ประเมินความก้าวหน้าและแสดงผลตอบรับ กล่าวนอกประเด็นการเรียนการสอน ควบคุมเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ตรวจสอบความก้าวหน้าและความเข้าใจของนักเรียน ชักชวนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม สร้างความสนุกในห้องเรียนรวมถึงครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ครู หมายถึงครูสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้
2. การสลับภาษา (Code-switching) หมายถึง การที่ผู้รู้ตั้งแต่สองภาษาขึ้นไปซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้ภาษาทั้งสองสลับกันไปมาในระดับประโยค อนุประโยคหรือวลีที่มีใจความเป็นอิสระและสื่อสารได้ (Seidlitz, 2003)
3. บุคคลทวิภาษา (Bilingual) หมายถึง ผู้ที่รู้สองภาษาและสามารถสื่อสารทั้งสองภาษานั้นได้ อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการสื่อสารแต่ละภาษาอาจเท่ากันหรือไม่ก็ได้ (D'Acerno, 1990)
 - 3.1 บุคคลทวิภาษาประเภทที่ 1 (Compound Bilingual) หมายถึง บุคคลทวิภาษาที่เรียนรู้สองภาษาจากสภาพแวดล้อมเดียวกัน จึงสามารถสื่อสารทั้งสองภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเสมือนเจ้าของภาษา (Wikipedia, 2007; Romaine, 1995; D'Acerno, 1990)
 - 3.2 บุคคลทวิภาษาประเภทที่ 2 (Coordinate Bilingual) หมายถึง บุคคลทวิภาษาที่เรียนรู้สองภาษาจากสภาพแวดล้อมต่างกัน และมีระบบภาษาทั้งสองแยกเป็นอิสระจากกัน (Wikipedia, 2007; Romaine, 1995; D'Acerno, 1990)
 - 3.3 บุคคลทวิภาษาประเภทที่ 3 (Sub-Coordinate Bilingual) หมายถึง บุคคลทวิภาษาที่เรียนรู้ภาษาหนึ่ง (ภาษาแม่) ก่อน และอีกภาษาหนึ่ง (ภาษาที่สอง) ภายหลังจึงมีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สองไม่ดีเท่าภาษาแม่ นักเรียนชาวไทยส่วนใหญ่ รวมถึงนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรีจัดอยู่เป็นบุคคลทวิภาษาประเภทนี้ (Wikipedia, 2007; Romaine, 1995; D'Acerno, 1990)
4. ห้องเรียนทวิภาษา (Bilingual Classroom) หมายถึง ห้องเรียนที่มีการใช้สองภาษาในการเรียนการสอน (Martin - Jones, 1998)
5. หน่วยการสื่อสาร (Communication units) หมายถึงประโยค อนุประโยค และวลีที่มีใจความเป็นอิสระและสามารถสื่อสารได้ (Seidlitz, 2003)
6. บันทึกหลังการสอน หมายถึงแบบสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการสลับภาษาเป็นตารางแจกแจงวัตถุประสงค์ต่างๆของการสลับจากภาษาอังกฤษ (ภาษาเป้าหมาย) เป็นภาษาไทย (ภาษาแม่) ในระหว่างที่ครูสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 และ 2/2 ให้ครูเลือกทำเครื่องหมายถูกในช่องแสดงความถี่เพื่อระบุว่าครูสลับภาษาด้วยวัตถุประสงค์แต่ละประการมากน้อยเพียงใดซึ่งครูทำทุกครั้งหลังการสอนแต่ละชั่วโมง
7. วัตถุประสงค์ของการสลับภาษา หมายถึง ความมุ่งหมายหรือเจตนาในการสลับจากภาษาอังกฤษเป็นไทย หรือจากภาษาไทยเป็นอังกฤษ

วัตถุประสงค์การสลับจากภาษาอังกฤษเป็นไทย

1. สอนหลักไวยากรณ์ (Grammar Instruction) หมายถึง การสลับภาษาเพื่ออธิบายหลักไวยากรณ์ต่างๆรวมถึงการทบทวนหลักไวยากรณ์ที่เรียนไปแล้ว ฝึกฝนรูปคำตามหลักไวยากรณ์ แต่งประโยค อธิบายแบบฝึกหัดและเพื่อแก้ข้อผิดพลาดเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดไม่ถูกต้อง ซึ่งไวยากรณ์ (Grammar) มีองค์ประกอบหลักได้แก่ วากยสัมพันธ์ (Syntax) หรือการสร้างประโยค รูปแบบหรือโครงสร้างของลำดับคำในประโยคและวลี สัทศาสตร์ (Phonetics) หรือวิชาเกี่ยวกับการออกเสียงของคำศัพท์ คำพูดหรือภาษา สัณฐานวิทยา (Morphology) หรือวิชาการศึกษาหน่วยคำ การผันคำ-คำพูด และอรรถศาสตร์ (Semantics) หรือการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของคำ (Seidlitz, 2003; McGuigan, 2009)
2. ควบคุมระเบียบวินัยในห้องเรียน (Classroom Administration) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อว่ากล่าว ตักเตือน หรือตำหนิ ในกรณีที่นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม และเรียกร้องความสนใจในกรณีที่นักเรียนไม่สนใจฟังทั้งนี้เพื่อควบคุมให้ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Lin, 1990)
3. แสดงอารมณ์หรือความรู้สึกต่อสิ่งที่พูดและคู่สนทนา (Interpersonal Functions) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อแสดงอารมณ์ขัน หยอกล้อ ดิขม ส่งเสริมหรือให้กำลังใจ ซึ่งเป็นวิธีการแสดงความเป็นมิตรและกระชับความสัมพันธ์ และการแสดงอารมณ์โกรธหรือไม่พอใจ (Lin, 1990)
4. อุทานหรือแสดงความตกใจ (Interjections) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อกล่าวคำอุทานหรือแสดงความตกใจในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดหรือความผิดพลาดโดยไม่ได้ตั้งใจ (Seidlitz, 2003)
5. แสดงความคิดเห็นส่วนตัว (Personal Opinion Expression) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นส่วนตัวต่อสิ่งที่กำลังพูดหรือสิ่งที่พบเห็น (Lin, 1990)
6. กล่าวซ้ำสิ่งที่กล่าวไปแล้วด้วยภาษาอังกฤษ (Reiteration/Repetition) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อกล่าวซ้ำข้อความเดิมเพื่อกระตุ้นการตอบสนองของนักเรียน กล่าวซ้ำเพื่ออธิบายให้กระจ่าง หรือกล่าซ้ำเพื่อแปลความหมายคำศัพท์ (Lin, 1990)
7. อธิบายรายละเอียดเพิ่มเติม (Message Qualification) หมายถึง การสลับภาษาเพื่ออธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมหลังจากใจความหลักถูกอธิบายในภาษาอังกฤษแล้ว (Seidlitz, 2003)
8. สอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Vocabulary Teaching) หมายถึง การสลับภาษาเพื่ออธิบายความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Lin, 1990)

9. กระตุ้นการตอบสนองจากนักเรียนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ (Response Elicitation) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อป้อนคำถามกระตุ้นให้นักเรียนตอบซึ่งเป็นวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ (Lin, 1990)

10. ตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน (Checking Progress) หมายถึง การสลับภาษาในขณะที่ครูเดินตรวจความเรียบร้อยในขณะที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามที่ครูสั่งเพื่อคือนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของครูหรือไม่ รวมถึงการตรวจคือนักเรียนทำแบบฝึกได้ถูกต้องหรือไม่ (Lin, 1990)

11. มอบหมายงานหรือการบ้าน (Assignments) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อมอบหมายให้นักเรียนทำงานหรือแบบฝึกหัดในชั้นเรียนหรือทำเป็นการบ้าน (Seidlitz, 2003)

12. ออกคำสั่งในชั้นเรียน (Classroom Request) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อบอกให้นักเรียนทำตามสิ่งที่ครูต้องการ (Seidlitz, 2003)

13. เปลี่ยนหัวข้อ ประเด็น หรือ กิจกรรมการเรียนการสอน (Moving from One Activity to Another) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อเปลี่ยนหัวข้อ ประเด็น หรือ กิจกรรมการเรียนการสอน (Yletyinen, 2004)

14. พูดคุยนอกบทเรียนหรือสร้างบรรยากาศเป็นกันเอง (Unofficial Interactions) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อพูดคุยกับนักเรียนในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทเรียนหรือเพื่อสร้างบรรยากาศเป็นกันเอง (Yletyinen, 2004)

15. ให้สัญญาณการเปลี่ยนคู่สนทนา (Contextualizing the Change in the Participation Framework) หมายถึง การสลับภาษาในกรณีที่ครูหันไปพูดกับนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นการส่วนตัว (Lin, 1990)

16. การสลับภาษาซึ่งเกิดจากประเด็นและคู่สนทนาเป็นปัจจัย (Interactive Affects) หมายถึง การสลับภาษาในกรณีที่นักเรียนถามแทรกหรือพูดแทรกขึ้นมาระหว่างที่ครูกำลังสอนอยู่ด้วยภาษาแม่ ครูจึงสลับไปสนทนาโต้ตอบกับนักเรียนคนดังกล่าวด้วยภาษาเดียวกัน (Seidlitz, 2003)

วัตถุประสงค์การสลับจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

1. มอบหมายงาน หรือ การบ้าน (Homework/Learning Task Assignment) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อมอบหมายงานหรือแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำในชั้นเรียนเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้หรือมอบหมายงานให้นักเรียนทำเป็นการบ้าน (Hung & Liou, 2008)

2. แสดงตัวอย่างการใช้ภาษา และนำเสนอเนื้อหาในบทเรียน (Modeling Language and Presenting Teaching Material) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อแสดงตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษ และนำเสนอเนื้อหาในบทเรียน (Hung & Liou, 2008)
3. บอกเล่าประสบการณ์หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน (Sharing Experience or Providing Relevant Information) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อบอกเล่าหรือเชื่อมโยงประสบการณ์ ส่วนตัวหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน (Hung & Liou, 2008)
4. ขอความช่วยเหลือ และ กล่าวขอโทษ (Calling for Help and Apologizing) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อขอความช่วยเหลือ และ กล่าวขอโทษในกรณีที่เผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้น (Hung & Liou, 2008)
5. ควบคุมระเบียบในห้องเรียน (Discipline Maintenance) หมายถึง การสลับภาษา เพื่อว่ากล่าวตักเตือน หรือตำหนิ ในกรณีที่นักเรียนมีความประพฤติไม่เหมาะสม และเรียกร้องความสนใจในกรณีที่นักเรียนไม่สนใจฟังทั้งนี้เพื่อควบคุมให้ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Hung & Liou, 2008)
6. ประเมินความก้าวหน้า และแสดงผลตอบรับ (Evaluating and Giving Feedback) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ คุณภาพของผลงานของนักเรียน รวมถึงการแสดงผลตอบรับเช่นการยืนยันความถูกต้อง การกล่าวชมเชย หรือการปฏิเสธหรือวิพากษ์วิจารณ์ (Hung & Liou, 2008)
7. กล่าวนอกประเด็นการเรียนการสอน (Digressing from the Topic) หมายถึง การสลับ ภาษาเพื่อพูดเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามเนื้อหาในบทเรียน (Hung & Liou, 2008)
8. ควบคุมเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน (Controlling Learning Pace and Keeping time) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อควบคุมเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การควบคุมให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในห้องเรียนให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด และการบริหารเวลาในการฝึกทบทวนทบทวนตามบทเรียน (Hung & Liou, 2008)
9. ตรวจสอบความก้าวหน้าและความเข้าใจของนักเรียน (Checking Students' Learning Condition, and Understanding) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้และความเข้าใจในบทเรียนมากเพียงใด โดยใช้วิธีการป้อนคำถาม หรือเดินตรวจเวลานักเรียนทำแบบฝึกหัดเสริมการเรียนรู้ว่าทำถูกต้องหรือไม่ (Hung & Liou, 2008)

10. ชักชวนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม สร้างความสนุกในห้องเรียน รวมถึงครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วย (Inviting Students' Participation, Making Fun and Teacher's Own Participation) หมายถึง การสลับภาษาเพื่อชักชวนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม สร้างความสนุกในห้องเรียน รวมถึงครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วย (Hung & Liou, 2008)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University